
RPPIOT prakticni materijali

Zlatan Sicanica

stu 29, 2021

Sadržaj

1	Arhitektura	3
2	Modbus konzolna aplikacija	13
3	Hat	17
4	Modbus hat aplikacija	35

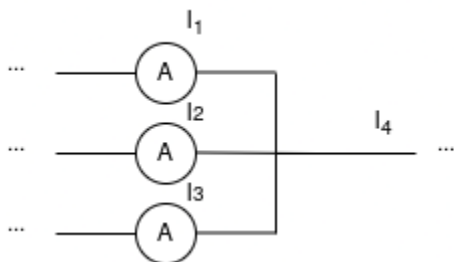
Ovaj dokument sadrži objašnjenja koda napisanog u repozitorijima s primjerima. Svaki repozitorij odgovara zadatcima/radionicama s predavanja, a ovdje su oni detaljnije objašnjeni, skupa s postupkom rješavanja.

Ovaj primjer oslanja se na drugo predavanje o arhitekturama industrijskih IoT sustava.

1.1 Zadatak

Zamisljena je situacija da imamo sljedeći dio električne sheme:

Ampermetri su industrijski uredaji koji svoja stanja notificiraju pomoću IEC104 protokola. Zadatak je citati te podatke, ispisati ih na konzolu i u taj ispis uključiti i novu vrijednost, koja bi predstavljala struju I_4 , zbroj ostale tri jakosti struja.

Implementacija zadatka može se preuzeti iz [repozitorija](#). Strukturiran je tako da se u paketu `simulator` nalazi implementacija simulatora ampermetara. Simulaciju je potrebno pokrenuti prema uputama iz repozitorija i ispis bi trebao izgledati ovako:

```
(01-architecture) zlatan@quicksilver ~/c/r/01-architecture (master)> python -m simulator.main
changing current 2 from 2 to 2.58
state: [1, 3, 2]
changing current 2 from 2.58 to 4.71
state: [1, 3, 2.58]
changing current 0 from 1 to 3.73
state: [1, 3, 4.71]
changing current 2 from 4.71 to 1.15
state: [3.73, 3, 4.71]
changing current 2 from 1.15 to 3.11
state: [3.73, 3, 1.15]
changing current 2 from 3.11 to 3.2
state: [3.73, 3, 3.11]
changing current 2 from 3.2 to 0.67
state: [3.73, 3, 3.2]
changing current 2 from 0.67 to 1.66
state: [3.73, 3, 0.67]
changing current 1 from 3 to 3.52
state: [3.73, 3, 1.66]
changing current 0 from 3.73 to 4.32
state: [3.73, 3.52, 1.66]
changing current 1 from 3.52 to 1.81
state: [4.32, 3.52, 1.66]
changing current 1 from 1.81 to 0.12
state: [4.32, 1.81, 1.66]
changing current 0 from 4.32 to 0.96
state: [4.32, 0.12, 1.66]
```

U paketu `solution` nalazi se rješenje zadatka do kojeg smo dosli na predavanju. Ono može poslužiti kao referenca, a u nastavku ćemo detaljnije objasniti poduzete korake za dolazak do njega.

1.2 Rješenje

1.2.1 Priprema

Prvi korak u dolasku do rješenja je ostvarivanje komunikacije sa simulatorom. Prema njegovim uputama, on svoje podatke poslužuje na adresi `127.0.0.1:9999`, koristeći protokol IEC104. IEC104 je industrijski protokol koji se često koristi u području elektroenergetike, a ovdje je iskoristen jer ima relativno jednostavno sučelje.

Ako znamo s kakvim komunikacijskim protokolom uređaj radi, iduci korak za ostvarivanje komunikacije je nalazak odgovarajuće upravljačke biblioteke koja implementira protokol IEC104. Takva biblioteka pružala bi svojim korisnicima funkcije i klase za otvaranje konekcije s uređajem, slanje i primanje podataka s te konekcije. Jedna implementacija upravljačke biblioteke za IEC104 je biblioteka koju smo koristili na predavanju, `hat-drivers` iz `hat-open` projekta. Ova biblioteka sadrži i druge protokole, no u ovom primjeru se samo fokusiramo na IEC104.

1.2.2 asyncio

Gledanjem dokumentacije biblioteke, vidimo da je prva funkcija koju je potrebno koristiti `hat.drivers.iec104.connect`, koja otvara konekciju s uredajem. Iz potpisa funkcije možemo vidjeti nove potrebe:

- funkcija je `async`, odnosno, namjenjena je pokretanju kroz Pythonovu `asyncio` infrastrukturu
- adresa na kojoj simulator posluje podatke je jedini obvezni argument

Adresa je već navedena u samom zadatku, a `asyncio` pokrećemo s ovakvim kodom:

```
import asyncio
import sys

async def async_main():
    pass

def main():
    asyncio.run(async_main())

# standardna dobra praksa za definiranje ulazne točke
# u Python program
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Sad u `async_main` funkciji možemo koristiti `await` pozive za pokretanje konkurentnih metoda (više o koriscima `asyncio`-a možete vidjeti u službenoj dokumentaciji). Praktično, to nam omogućava da koristimo `iec104.connect` funkciju.

1.2.3 „Grubo” rješenje

U ovom dijelu razviti ćemo rješenje koje praktično rješava problem, ali ne uzima u obzir dobre organizacijske prakse kojih se držimo ako odaberemo neku arhitekturu. Umjesto postojanja tri nezavisne, specijalizirane komponente, cijeli IoT sustav bit će implementiran u jednoj `while` petlji.

Prvi korak je otvaranje veze na ampermetre, moguće ga je napraviti pozivom `await iec104.connect(iec104.Address('127.0.0.1', 9999))`. Ovdje je adresa predana kroz strukturu podataka specifičiranu od strane `drivera`.

Nakon što smo se spojili na ampermetar, želimo očitavati podatke s njega. `connect` funkcija nam je vratila instancu klase `hat.drivers.iec104.Connection`. Gledanjem dokumentacije te klase, vidimo da to možemo pomoću metode `hat.drivers.iec104.Connection.receive`. Ova metoda ne prima nikakve argumente i vraća listu instanci klase `hat.drivers.iec104.Data`. Ako dodamo ispis vrijednosti koje su primljene kao argument, naše rješenje trenutno izgleda ovako:

```
from hat.drivers import iec104
import asyncio
import sys

async def async_main():
    connection = await iec104.connect(
        iec104.Address('127.0.0.1', 9999))
```

(continues on next page)

```

while True:
    data = await connection.receive()
    print(data)

def main():
    asyncio.run(async_main())

# standardna dobra praksa za definiranje ulazne tocke
# u Python program
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())

```

A ispis, ako ga pokrenemo paralelno uz simulator izgleda ovako:

```

(materials) zlatan@quicksilver ~/c/r/materials (master) [0]SIGINT> python 01-architecture/solution2.py
[Data(value=FloatingValue(value=3.5899999141693115), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=0, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=4.539999961853027), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=2, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=4.210000038146973), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=0, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=4.860000133514404), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=1, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=2.3499999046325684), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=0, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=1.7400000095367432), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=2, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=3.549999952316284), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=2, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=1.4700000286102295), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=0, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=0.5), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False, overflow=False),
time=None, asdu_address=2, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]
[Data(value=FloatingValue(value=3.0999999046325684), quality=Quality(invalid=False, not_topical=False, substituted=False, blocked=False,
overflow=False), time=None, asdu_address=0, io_address=0, cause=<Cause.SPONTANEOUS: 3>, is_test=False))]

```

Vidimo kako ispis izgleda dosta neuredno, razlog tome je činjenica da paketi IEC104 protokola sadrže dosta dodatnih informacija, poput kvalitete podatka, vremena kad je ocitan, i sl., koje nam trenutno nisu potrebne i možemo ih ignorirati. Konkretno, citanjem [opisa zadatka](#), vidimo da nam je jedino zanimljivo polje, osim value u kojem je zapisana vrijednost ocitanja, asdu_address jer njega koristimo kao identifikator ampermetra (razlikovanje I1, I2 i I3). Jos jedan suptilni detalj je činjenica da u value nije zapisan direktno broj, vec, kako IEC104 podržava slanje različitih tipova podataka preko istog sucelja, zapisana je instanca klase [hat.drivers.iec104.FloatingValue](#). To označava da je preko protokola primljen realni broj i da mu se može pristupiti preko varijable `hat.drivers.iec104.FloatingValue.value`. Dakle, do identifikatora ampermetra dolazimo preko `data[0].asdu_address`, a do iznosa ocitanog na ampermetru preko `data[0].value.value`. `[0]` je potreban jer je preko `receive` metode moguće primiti više od jednog podatka, no zadatak je postavljen tako da se uvijek notifikira jedna promjena pa je ovakav hack prihvatljiv.

Dodatni zahtjev je kontinuirano izračunavanje vrijednosti I4, zbroja ostale tri struje, i njegov kontinuirani ispis na konzoli. Radi jednostavnosti provjere, ispisivati ćemo stanje sve tri struje uz I4. Uz to, radi urednosti ispisa, dodatno ćemo zaokružiti sve vrijednosti na dvije decimale. Stanja ćemo čuvati u dictionary-ju gdje su nam ključevi imena struja, a vrijednosti njihovi iznosi. Možemo ga izvesti ovako:

```

from hat.drivers import iec104
import asyncio
import sys

async def async_main():
    connection = await iec104.connect(
        iec104.Address('127.0.0.1', 9999))

```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

state = {'I1': 0, 'I2': 0, 'I3': 0, 'I4': 0}
while True:
    data = await connection.receive()
    meter = {0: 'I1', 1: 'I2', 2: 'I3'}[data[0].asdu_address]
    state[meter] = round(data[0].value.value, 2)
    state['I4'] = round(state['I1'] + state['I2'] + state['I3'], 2)
    print(state)

def main():
    asyncio.run(async_main())

# standardna dobra praksa za definiranje ulazne tocke
# u Python program
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())

```

Ispis ce sada izgledati ovako:

```

(materials) zlatan@quicksilver ~/c/r/materials (master)> python 01-architecture/solution3.py
{'I1': 0, 'I2': 2.05, 'I3': 0, 'I4': 2.05}
{'I1': 1.09, 'I2': 2.05, 'I3': 0, 'I4': 3.14}
{'I1': 1.09, 'I2': 2.05, 'I3': 4.85, 'I4': 7.99}
{'I1': 1.09, 'I2': 2.05, 'I3': 2.45, 'I4': 5.59}
{'I1': 1.09, 'I2': 2.05, 'I3': 3.41, 'I4': 6.55}
{'I1': 2.37, 'I2': 2.05, 'I3': 3.41, 'I4': 7.83}
{'I1': 2.37, 'I2': 2.05, 'I3': 0.33, 'I4': 4.75}
{'I1': 1.44, 'I2': 2.05, 'I3': 0.33, 'I4': 3.82}
{'I1': 0.31, 'I2': 2.05, 'I3': 0.33, 'I4': 2.69}
{'I1': 0.31, 'I2': 3.9, 'I3': 0.33, 'I4': 4.54}
{'I1': 0.31, 'I2': 2.68, 'I3': 0.33, 'I4': 3.32}
{'I1': 0.31, 'I2': 3.32, 'I3': 0.33, 'I4': 3.96}
{'I1': 0.31, 'I2': 0.73, 'I3': 0.33, 'I4': 1.37}
{'I1': 0.31, 'I2': 2.24, 'I3': 0.33, 'I4': 2.88}
{'I1': 0.31, 'I2': 2.24, 'I3': 3.44, 'I4': 5.99}
{'I1': 0.31, 'I2': 2.24, 'I3': 0.57, 'I4': 3.12}
{'I1': 0.31, 'I2': 1.74, 'I3': 0.57, 'I4': 2.62}
{'I1': 0.31, 'I2': 1.74, 'I3': 0.6, 'I4': 2.65}

```

Ovime smo zadovoljili minimalne potrebe zadatka, no ne mozemo tvrditi da je rjesenje dugorocno održivo. Ako se potrebe promijene, npr. zelimo komunicirati s drugim protokolom, potrebna su dodatna mjerenja, nove vrste izracuna ili drugaciji nacín vizualizacije, takve promjene je tesko implementirati u ovakvo rjesenje. Zbog toga si mozemo pomoci tako da rjesenje implementiramo pomocu specijaliziranih komponenti.

1.2.4 Rjesenje bazirano na predloženoj arhitekturi

U predavanju je predstavljena okvirna ideja kako generalno izgledaju arhitekture IIoT sustava. Obično nastanu tri glavne komponente, jedna za komunikaciju s fizičkim uređajima, druga za obradu podataka koji se prime s njih i treća za prezentaciju podataka korisniku. Ovakvu vrstu specijalizacije ćemo uvesti i u naše rješenje.

Klase su najjednostavniji način kako možemo definirati odvojene komponente i implementirati njihovu specijaliziranu logiku. Prva komponenta koja se nameće je komponenta za komunikaciju s uređajima. Shodno tome, definiramo klasu `Communication` koja sadrži logiku za ostvarivanje veze s uređajem, primanje podataka s njega i njihovo daljnje slanje u modul za obradu podataka. Zasad nemamo komponentu za obradu podataka, tako da ćemo cijelu logiku obrade i prezentacije podataka kopirati u funkciju koja obavlja primanje podataka. Tako dolazimo do sljedeće verzije rješenja:

```
from hat.drivers import iec104
import asyncio
import sys

class Communication:

    def __init__(self):
        self._connection = None

    async def connect(self):
        self._connection = await iec104.connect(
            iec104.Address('127.0.0.1', 9999))

    async def receive_loop(self):
        state = {'I1': 0, 'I2': 0, 'I3': 0, 'I4': 0}
        while True:
            data = await self._connection.receive()
            meter = {0: 'I1',
                    1: 'I2',
                    2: 'I3'}[data[0].asdu_address]
            state[meter] = round(data[0].value.value, 2)
            state['I4'] = round(state['I1']
                               + state['I2']
                               + state['I3'], 2)

            print(state)

    async def async_main():
        communication = Communication()
        await communication.connect()
        await communication.receive_loop()

def main():
    asyncio.run(async_main())

# standardna dobra praksa za definiranje ulazne točke
# u Python program
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Ispis rješenja izgleda isto kao i kod ranije verzije rješenja. Razlog tome je jednostavan, logika je ostala ista, samo je cijela petlja prebacena u `Communication` klasu. Sad ćemo ju dodatno razbiti tako što ćemo dodati novu komponentu za obradu podataka, implementiranu u klasi `Processing`. Ona ima glavnu metodu `process`, koja sadrži logiku za izračun struje I4 i ispis podataka (zasad, dok ne dodamo komponentu za vizualizaciju). Jos jedan dodatak je da sad `Communication` komponenta treba imati referencu na `Processing` jer je to najjednostavniji način da ju „obavijesti” o tome da je primila novo očitavanje. Alternativa bi bila da komuniciraju na neki drugi način, npr. preko `asyncio.Queue`, zapisa i citanja datoteke, preko socketeta, ... Tako dolazimo do nove verzije našeg rješenja:

```
from hat.drivers import iec104
import asyncio
import sys

class Communication:

    def __init__(self, processing):
        self._connection = None
        self._processing = processing

    async def connect(self):
        self._connection = await iec104.connect(
            iec104.Address('127.0.0.1', 9999))

    async def receive_loop(self):
        while True:
            data = await self._connection.receive()
            self._processing.process(data)

class Processing:

    def __init__(self):
        self._state = {'I1': 0, 'I2': 0, 'I3': 0, 'I4': 0}

    def process(self, iec104_data):
        meter = {0: 'I1',
                  1: 'I2',
                  2: 'I3'}[iec104_data[0].asdu_address]
        self._state[meter] = round(iec104_data[0].value.value, 2)
        self._state['I4'] = round(self._state['I1']
                                   + self._state['I2']
                                   + self._state['I3'], 2)

        print(self._state)

    async def async_main():
        processing = Processing()
        communication = Communication(processing)
        await communication.connect()
        await communication.receive_loop()

def main():
```

(continues on next page)

```

asyncio.run(async_main())

# standardna dobra praksa za definiranje ulazne točke
# u Python program
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())

```

Konacno, ako želimo imati arhitekturu opisanu u predavanju, fali nam još i komponenta za vizualizaciju. Trenutno se cijelo stanje aplikacije ispisuje direktno na konzolu, htjeli bismo tu logiku izdvojiti u zasebnu komponentu i možda izbaciti neki stiliziraniji ispis od Pythonove pretvorbe dictionary-ja u string. Stvaramo novu klasu, `Visual`, koja ima metodu `render`. Ona prima stanje aplikacije u formatu koji propisuje `Processing` klasa, i ispisuje vrijednosti na konzolu. Zaokruživanje možemo također prebaciti u ovu klasu, posto je ono u ovom slučaju isključivo vizualna prilagodba podatka. Slično kao i kod povezivanja klasa za komunikaciju i obradu podataka, komponenta za obradu podataka ima referencu na komponentu za vizualizaciju, kako bi joj mogla proslijediti nove verzije svog stanja. Alternative takvom obliku komunikacije iste su kao i kod veze komunikacija-obrada. Tako dolazimo do ove verzije rješenja:

```

from hat.drivers import iec104
import asyncio
import sys

class Communication:

    def __init__(self, processing):
        self._connection = None
        self._processing = processing

    async def connect(self):
        self._connection = await iec104.connect(
            iec104.Address('127.0.0.1', 9999))

    async def receive_loop(self):
        while True:
            data = await self._connection.receive()
            self._processing.process(data)

class Processing:

    def __init__(self, visual):
        self._state = {'I1': 0, 'I2': 0, 'I3': 0, 'I4': 0}
        self._visual = visual

    def process(self, iec104_data):
        meter = {0: 'I1',
                  1: 'I2',
                  2: 'I3'}[iec104_data[0].asdu_address]
        self._state[meter] = iec104_data[0].value.value
        self._state['I4'] = (self._state['I1']
                             + self._state['I2']
                             + self._state['I3'])

```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```
self._visual.render(self._state)

class Visual:

    def render(self, state):
        for key, value in state.items():
            print(key, '=', round(value, 2))
        print()

async def async_main():
    visual = Visual()
    processing = Processing(visual)
    communication = Communication(processing)
    await communication.connect()
    await communication.receive_loop()

def main():
    asyncio.run(async_main())

# standardna dobra praksa za definiranje ulazne tocke
# u Python program
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Ona sad ima i drugaciji ispis, koji izgleda ovako:

```
(materials) zlatan@quicksilver ~/c/r/materials (master) [0|SIGINT]> python 01-architecture/solutions/6_visual_component.py
I1 = 0
I2 = 0
I3 = 4.67
I4 = 4.67

I1 = 0
I2 = 0.76
I3 = 4.67
I4 = 5.43

I1 = 0
I2 = 0.76
I3 = 4.18
I4 = 4.94

I1 = 0.73
I2 = 0.76
I3 = 4.18
I4 = 5.67

I1 = 4.59
I2 = 0.76
I3 = 4.18
I4 = 9.53

I1 = 1.34
I2 = 0.76
I3 = 4.18
I4 = 6.28

I1 = 1.34
I2 = 0.85
I3 = 4.18
I4 = 6.37
```

Ovime smo implementirali rjesenje problema koje je ujedno i arhitekturno smisljeno, odnosno, moguće ga je proširiti s dolaskom novih zahtjeva. Logičke cjeline su međusobno odvojene i relativno jednostavno ih možemo prilagodavati po potrebi. Jedna očita slabost ovako postavljenog sustava je činjenica da pojedine komponente moraju biti upoznate s načinom kako funkcioniraju ostale komponente u sustavu. Tako npr, `Communication` klasa mora znati za `Processing` i mora znati što mu šalje u `process` metodu. Ako se ikad dogodi da nam takvo sučelje više ne bude dovoljno dobro, potrebno je raditi ekstenzivnije modifikacije (mijenjati i `Processing` i `Communication` komponente). I dodatak novih uređaja/komunikacijskih protokola s kojima se radi i dalje zahtjeva reorganizaciju `Communication` dijela. Zbog svega ovoga, pribjegavamo korištenju gotovih rješenja koja se brinu o infrastrukturi oko dijelova implementacije koji su specifični za konkretni problem koji se rješava. Konkretno primjere ovoga vidjet ćemo kad krenemo raditi s infrastrukturnim komponentama koje su implementirane u sklopu `hat-open` projekta.

Modbus konzolna aplikacija

Ovo poglavlje pokriva prvi dio radionice s 4. predavanja, spajanje na Modbus uređaj preko konzolne aplikacije i ispis očitane vrijednosti na izlaz. Rješenje je objavljeno na [repozitoriju s predavanja](#), a ovaj dio opisuje korake potrebne za dolazak do njega.

2.1 Zadatak

Na adresi 161.53.17.239:8502 preko Modbus TCP protokola poslužuju se podatci o temperaturi s termometra. Specifikacija uređaja je dostupna na [ovoj adresi](#). Potrebno je napraviti konzolnu aplikaciju koja će se spojiti na ovaj uređaj i ispisivati očitavanja temperature. Nije potrebno pretjerano se zamarati s traženjem optimalne arhitekture, jer će se kasnije razvijati rješenje bazirano na tehnologijama iz *hat-open* projekta, koje pokrivaju te probleme.

2.2 Rješenje

Kao i prošli put, prvi korak je proučavanje komunikacijskog sučelja uređaja s kojim radimo. Gledanjem *specifikacije* <https://download.inveo.com.pl/manual/nano_t_poe/user_manual_en.pdf>, vidimo da podacima o temperaturi možemo pristupiti na više načina, no mi se u sklopu zadatka fokusiramo na Modbus, čije sučelje je opisano u poglavlju 7.7. U njemu se nalazi nekoliko tablica na temelju kojih možemo pristupiti podacima, konfigurirati uređaj i sl. Tablice imaju stupce *Address*, *Name*, *R/W* i *Description*. *Address* nam je najzanimljiviji podatak, njega možemo interpretirati kao identifikator očitavanja. Po Modbus protokolu, očitavanja se modeliraju kao sekvencijalna memorija i klijenti koji se spajaju na Modbus uređaje, pristupaju podacima tako da šalju zahtjeve za čitanje određene adrese. Sto se tiče ostalih stupaca, po *Description* možemo vidjeti semantiku svake adrese. Vidimo da adresa 4004 ima informaciju o temperaturi pomnoženu s 10. To je adresa kojoj ćemo pristupiti preko naše konzolne aplikacije.

Drugi korak je nabavljanje komunikacijskog drivera za Modbus. To opet možemo koristiti [hat-drivers](#) paket, ovaj put [Modbus implementaciju](#). Vidimo kako ona ima razne funkcije za kreiranje konekcije, na temelju tipa konekcije koju želimo otvoriti ćemo odabrati jednu od `create_...` funkcija. S obzirom da se uređaj ponaša kao slave, to znači da će se naša konzolna aplikacija ponašati kao master. Dodatno, komuniciramo preko TCP-a, ne preko serial porta, tako da ćemo koristiti funkciju `hat.drivers.modbus.create_tcp_master`. Ova funkcija prima dva obavezna argumenta, `modbus_type` i `address`. `modbus_type` je tip Modbus uređaja s kojim

se radi, to je enumeracija definirana od strane biblioteke `hat.drivers.modbus.ModbusType` <https://hat-drivers.hat-open.com/py_api/hat/drivers/modbus/common.html#hat.drivers.modbus.common.ModbusType>. Radimo s TCP-om, tako da je `ModbusType.TCP` ispravan tip. `address` je struktura podataka koja predstavlja TCP adresu, definirana na `hat.drivers.tcp.Address`. Tu unosimo IP adresu i port na kojoj termometar posluje podatke. Uz sve ovo, vidimo da je `create_tcp_master` funkcija `async` te da ju je potrebno pokretati kroz `asyncio` infrastrukturu.

Temeljem svega spomenutog, dolazimo do prve verzije rjesenja, gdje se samo spajamo na termometar:

```
from hat.drivers import modbus, tcp
import asyncio
import sys

async def async_main():
    master = await modbus.create_tcp_master(
        modbus.ModbusType.TCP,
        tcp.Address('127.0.0.1', 9999))

def main():
    asyncio.run(async_main())

if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

`create_tcp_master` vraća objekt tipa `hat.drivers.modbus.Master`. Gledanjem njegove konfiguracije, vidimo da on ima funkciju `read`. Ona ima obvezne argumente `device_id`, `data_type` i `start_address`.

`device_id` oslanja se na činjenicu da Modbus protokol može biti realiziran kao `multidrop`. To znači da na jednu konekciju može biti spojeno više stvarnih uređaja i argumentima poput `device_id`-a se specifikira kojem uređaju se treba proslijediti taj zahtjev. U našem konkretnom slučaju, nemamo više uređaja u multidropu, pa je prihvatljiva vrijednost za identifikator 1.

`data_type` referencira tip podatka koje Modbus može posluživati. Protokol podržava tipove poput `coil` i `holding register` (nazivi iz povijesnih razloga kad se radilo s fizičkim registrima i zavojnicama). Po tablici iz specifikacije uređaja, vidimo da je temperatura zapisana u `holding register`-u, tako da koristimo enumeraciju `hat.drivers.modbus.DataType.HOLDING_REGISTER` kao `data_type`.

`start_address` je adresa na kojoj je podatak poslužen. Po tablici u dokumentaciji to se poslužuje na adresi 4004, tako da je to vrijednost. Isprobavanjem rjesenja, videno je da je ova informacija zapravo zapisana na adresi 4003, što je vjerojatno zbog početnog indeksa, dokumentacija kreće od 1, dok Modbus driver pretpostavlja start od 0. Dakle, `start_address` je 4003.

Recimo da želimo kontinuirano slati upite za očitavanje na uređaj svakih 5 sekundi. Onda bi nam rješenje izgledalo ovako:

```
from hat.drivers import modbus, tcp
import asyncio
import sys

async def async_main():
    master = await modbus.create_tcp_master(
        modbus.ModbusType.TCP,
        tcp.Address('161.53.17.239', 8502))
```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```
while True:
    data = await master.read(
        device_id=1,
        data_type=modbus.DataType.HOLDING_REGISTER,
        start_address=4003)
    print(data)
    await asyncio.sleep(5)

def main():
    asyncio.run(async_main())

if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Ovime na konzolni ispis dobivamo temperaturu pomnoženu s 10. Rjesenje bi se dalo raspisivati detaljnije, kao u prvom zadatku, uvoditi konkretnu arhitekturu i sl., no ovdje je ideja nastaviti s Hat tehnologijama. Iduci zadatak opisuje kako izvesti istu stvar, koristenjem Hatove infrastrukture.

Prije nastavka rješavanja problema s termometrom, dati ćemo uvod u glavne aspekte komponenti Hat projekta, jer ćemo se oslanjati na njih za rješenje. Ovo poglavlje je zamisljeno kao priručnik tim komponentama, i možete mu se vratiti kad god zapnete.

U drugom predavanju upoznali smo se s glavnim industrijskim praksama vezanim uz organizaciju koda, i ovdje ćemo ih dosta referencirati. Vidjeli smo kako industrijski IoT sustavi obično imaju ovakvu generalnu arhitekturu:

Također smo spominjali koristi izvođenja takve arhitekture pomoću event-driven sustavi. Implementacija takvih sustava može se vizualizirati sljedećim dijagramom:

Vidimo kako postoje različiti aktori u sustavu između kojih se nalazi *Event bus*, sabirnica događaja. Ideja je da kreatori notificiraju sabirnicu događaja o novonastalim promjenama, a onda sabirnica proslijedi te informacije svim zainteresiranim konzumentima. Događaj se obično modelira kao neka struktura koja sadrži informaciju o semantičkom značenju događaja (npr. detektirana je promjena temperature) i konkretne podatke specifične za promjenu (npr. iznos temperature), a mogu biti i popraćeni različitim vremenskim oznakama (kad je napravljeno očitavanje), dodatnim zastavicama itd.

U kontekstu industrijskih IoT sustava, generalna arhitektura predstavljena ranije, može se izvesti kroz event-driven sustav. Jedan način kako bi ona mogla biti izvedena je sljedeći:

Vidimo da su glavne komponente u principu ostale iste, glavna razlika je da su one sad povezane preko sabirnice događaja, dok prije nije bilo egzaktno specificirano kako komuniciraju. Komponente iz hat-open projekta imaju ovakvu arhitekturu. Glavne komponente kojima ćemo se baviti u našim zadacima su event server (event bus + business logic), gateway (communication) i GUI server (human-machine interface). Uz njih, projekt iz kojeg ćemo razvijati naše rješenje konfigurira i druge komponente, ali njima ćemo pristupati samo iz perspektive korisnika, a manje raditi neki konkretan razvoj vezan uz njih.

3.1 hat-event (event bus)

Prva komponenta koju gledamo je event server. Ona zapravo ima dvostranu ulogu, prva je da se ponasa kao sabirnica događaja, a druga da sadrži specijalizirane module za poslovnu logiku. U ovom dijelu fokusiramo se na prvi aspekt, komunikacijsku sabirnicu. Trenutno ćemo napraviti malu digresiju od primjera s termometrom, da pokazemo neke generalne ideje oko rada s event serverom, koje su primjenjive u cijelom sustavu.

Event server se pokreće pozivom naredbe `hat-event`. Ta naredba prima komandnolinijski argument `--conf` kojim joj se predaje putanja do konfiguracijske datoteke. Ta datoteka je u JSON ili YAML formatu i ima strukturu propisanu [JSON shemom](#). Minimalna konfiguracija mogla bi biti:

```
---
backend_engine:
  backend:
    module: hat.event.server.backends.dummy
  server_id: 1
communication:
  address: tcp+sbs://127.0.0.1:23012
log:
  version: 1
module_engine:
  modules: []
type: event
...
```

Pozivom `hat-event --conf conf.yaml` (ako je minimalna konfiguracija zapisana u datoteci `conf.yaml`) trebao bi se pokrenuti program bez ikakvog ispisa koji ne završava. Ovaj poziv pokreće sabirnicu događaja koja čeka da se na nju spoje aktori event-driven sustava (proizvodaci i potrošači događaja). Iduci korak je implementacija aktora. Spajanje na event server radi se preko `hat.event.client` modula. Taj modul u sebi sadrži implementaciju funkcija za spajanje na event server, primanje i registraciju događaja. Funkcija `connect` obavlja spajanje na server i vraća nazad instancu klase `hat.event.client.Client`. Pozivanjem metoda `receive` i `register` se primaju ili registriraju događaji.

Događaji su uredene trojke koje sadrže atribut `event_type`, `payload` i `source_timestamp`, a konkretna struktura koja se koristi ovisi o tome koja metoda se pokušava zvati (npr. metoda `receive` vraća `hat.event.common.Event`, dok se metodi `register` predaje `hat.event.common.RegisterEvent`, ali obje imaju parametre `event_type`, `payload` i `source_timestamp`, razlika je u tome da `hat.event.common.Event` ima neke dodatne parametre koje mu dodijeli server). `event_type` tuple stringova koja sadrži semantičko značenje promjene koja se desila. Po ranije primjeru, `event_type` za događaj koji signalizira promjenu očitavanja mjerenja mogao bi biti `['thermometer1', 'measurement_change']`. `payload` sadrži podatke specifične za promjenu koja se desila, npr. za primjer promjene mjerenja, on bi mogao biti broj koji označava novoizmjerenu temperaturu. `source_timestamp` je opcionalna vremenska oznaka u kojoj kreator događaja tom događaju može pridružiti oznaku vremena (npr. kad je izmjerena temperatura). Kako je `source_timestamp` opcionalan, u svim primjerima ćemo ga stavljati u `None`.

3.1.1 Kreator događaja

S ovime na umu, možemo implementirati prvu skriptu koja će se ponasti kao kreator događaja. Ona se pokreće, spaja na event server i registrira događaj koji signalizira promjenu nekog arbitrarnog mjerenja. Funkcijom `connect` spojiti ćemo se na event server. U konfiguraciji servera, pod `communication/address` vidimo adresu i port na kojoj server sluša. Tu adresu predajemo prvom argumentu `connect` funkcije. Drugi argument, `subscriptions` zasad ćemo ostaviti kao praznu listu, a objasniti ćemo ga kad ćemo implementirati konzumenta događaja za ovaj primjer.

Nakon toga, u beskonačnoj petlji, svake tri sekunde registriramo event čiji je `event_type` (`'measurement1'`, `'change'`, `'abc'`), `source_timestamp` je `None`, a `payload` je JSON-serijalizabilna struktura podataka s jednim

atributom, `value`, čija vrijednost je nasumični broj od 0 do 10. To nas ostavlja s ovakvom konkretnom implementacijom:

```
import hat.event.client
import hat.event.common
import asyncio
import random
import sys

async def async_main():
    client = await hat.event.client.connect(
        'tcp+sbs://127.0.0.1:23012', [])

    while True:
        client.register([hat.event.common.RegisterEvent(
            event_type=('measurement1', 'change', 'abc'),
            source_timestamp=None,
            payload=hat.event.common.EventPayload(
                type=hat.event.common.EventPayloadType.JSON,
                data={'value': random.randint(0, 10)}))]
        )
        await asyncio.sleep(3)

def main():
    asyncio.run(async_main())

if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Ovaj program će se upaliti i raditi dok ga se ne ugasi, bez ispisivanja ica, ali možete dodati ispis nasumičnih brojeva koji se registriraju. Također, umjesto `register`, postoji metoda `register_with_response` koja vrati nazad instance događaja koji su se registrirali, zanimljivo bi bilo vidjeti njihov ispis.

3.1.2 Konzument događaja

Mogućnost registracije događaja nam nema puno koristi ako se ti događaji ne propagiraju do nekih drugih klijenata. Zbog toga imamo potrebu razviti novog aktera koji bi primao događaje koje registrira kreator iz proslog dijela, i ispisivao ih na konzolu. U proslog dijelu smo kod `connect` funkcije ignorirali argument `subscriptions` jer nam tad nije bio potreban, sad ćemo ga koristiti da novostvorenog klijenta „pretplatimo” na događaje s određenom semantikom. Semantiku događaja određuje njegov `event_type`, koji je izveden kao tuple stringova. Ako pogledamo potpis `connect` funkcije, vidimo da je pretplata definirana kao lista tuplova stringova, odnosno novostvoreni klijent se pretplacuje na `n` tipova događaja.

Nakon stvaranja konekcije s pretplatom, iduća metoda klijenta koja nas zanima je `receive`. Kad event server primi događaj s tipom koji na koji je klijent pretplaćen, on mu ga pošalje. `receive` metoda čeka da klijent primi događaj i vrati ga na izlaz.

Na temelju ovoga, možemo implementirati naseg konzumenta:

```
import hat.event.client
import hat.event.common
import asyncio
```

(continues on next page)

```

import random
import sys

async def async_main():
    client = await hat.event.client.connect(
        'tcp+sbs://127.0.0.1:23012', [
            ('measurement1', 'change', 'abc')])

    while True:
        events = await client.receive()
        print(events)

def main():
    asyncio.run(async_main())

if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())

```

Pokrenemo li konzumenta i kreatora istovremeno, vidjet ćemo da konzument ispisuje događaje koje kreator registrira. Pokrenemo li više kreatora i konzumenata istovremeno, svaki konzument će ispisivati događaje koje registriraju svi kreatori.

Dodatno, kod implementacije konzumenta, pretplatili smo ga na događaje s tipom ('measurement1', 'change', 'abc'), ali implementacija klijenta nam omogućuje i korištenje *wildcard* elemenata '*' i '?'. ? može biti na bilo kojem mjestu unutar pretplate i daje do znanja event serveru da nam je svejedno što se nalazi u tipu događaja na tom mjestu. Tako bi legitimna pretplata bila ('measurement', '?', 'abc') i konzument bi funkcionirao jednako. Razlika je da, ako bismo imali aktora koji registrira događaje s tipom ('measurement', 'xyz', 'abc'), i ti događaji bi se ispisivali. Wildcard '*' može biti samo na kraju pretplate i daje do znanja event serveru da nam je svejedno što se nalazi u tipu događaja od mjesta gdje je znak postavljen. Tako bi pretplata ('measurement', '*') pokrivala ('measurement', 'change', 'abc') događaje, ali i ('measurement'), ('measurement', 'xyz'), ('measurement', '123', '456')...

3.1.3 Upiti u stare događaje

Ovaj aspekt event servera nam možda neće biti potreban u praktičnim zadacima, no svejedno ga navodimo radi kompletnosti. Klijenti event servera imaju još jednu metodu koju nismo pokrili, [query](#). Vidimo po potpisu funkcije da ona predaje argument tipa [QueryData](#). Gledanjem dokumentacije te strukture, vidimo da ona ima puno opcionalnih argumenata koji izgledaju kao filteri. Kad nad klijentom pozovemo [query](#), event server primi filtere i na temelju njih napravi upit u bazu podataka kojim pristupi starim događajima koji su se registrirali. Onda vrati te događaje i klijent ih izbaci kao rezultat poziva metode [query](#).

[QueryData](#) ima razne argumente:

- `event_ids` filtrira samo one događaje s identifikatorima koji su zadani
- `event_types` filtrira događaje na temelju njihovog tipa (takoder može imati *wildcardove*)
- `t_from`, `t_to` određuju početak i kraj vremenskog intervala `timestamp` parametra događaja (serverova vremenska oznaka)
- `source_t_from`, `source_t_to` određuju početak i kraj vremenskog intervala `source_timestamp` parametra događaja (klijentova vremenska oznaka)

- payload filtrira na temelju payload parametra događaja, gleda se jednakost
- order_by određuje kako će vraćeni događaji biti sortirani
- unique_type daje do znanja event serveru da u rezultatu upita ne vrati više događaja s istim tipom
- max_results je cvrsto ograničenje na maksimalni broj događaja koji su vraćeni

Mozemo i isprobati ovu funkcionalnost, dosadashja konfiguracija koristi implementaciju baze koja ne radi nista, tako da ju je potrebno malo prilagoditi:

```
---
backend_engine:
  backend:
    module: hat.event.server.backends.sqlite
    db_path: hat-event.db
    query_pool_size: 1
  server_id: 1
communication:
  address: tcp+sbs://127.0.0.1:23012
log:
  version: 1
module_engine:
  modules: []
type: event
...
```

Nakon toga, mozemo pokrenuti kreatora događaja, da nam registrira ('measurement', 'change', 'abc') događaje. Paralelno mozemo pokrenuti sljedeću skriptu koja radi upit na bazu:

```
import hat.event.client
import hat.event.common
import asyncio
import random
import sys

async def async_main():
    client = await hat.event.client.connect(
        'tcp+sbs://127.0.0.1:23012', [])

    events = await client.query(
        hat.event.common.QueryData(
            event_types=[
                ('measurement1', 'change', 'abc')]))
    print(events)

def main():
    asyncio.run(async_main())

if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Na konzoli bi se trebali ispisati svi događaji koje je kreator registrirao u proslosti.

Ovime smo pokrili osnove rada s event serverom koji je zajednicki kod svih komponenti, a u nastavku cemo vidjeti kako Hat komponente i njihovi specijalizirani moduli koriste tu infrastrukturu da medusobno suraduju i implementiraju funkcionalnost industrijskih IoT sustava.

3.2 Komponente

Podsjetimo se jos jednom na event-driven arhitekturu industrijskog IoT sustava:

Spomenuli smo da komponente Hat projekta preslikavaju ovu arhitekturu, na sljedeci nacin:

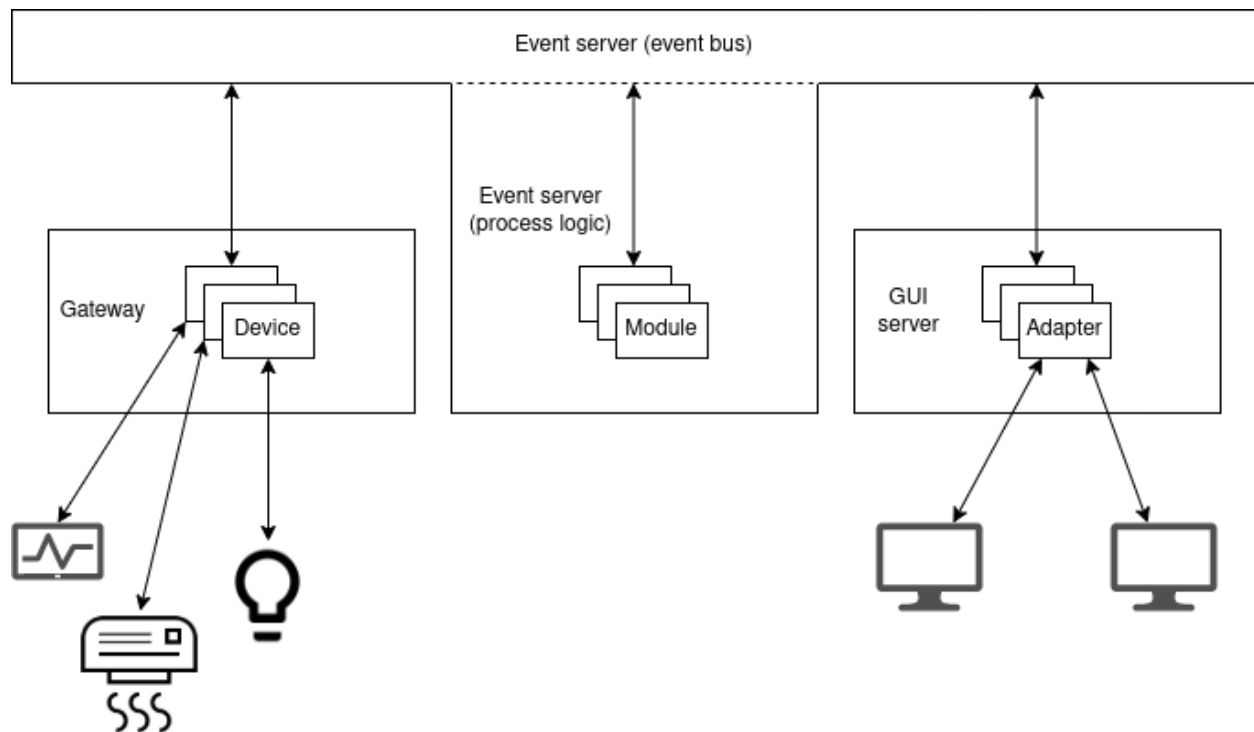
- **hat-gateway** komponenta je zaduzena za komunikaciju s uredajima
- specijalizirani moduli **hat-event** komponente su zaduzeni za implementaciju procesne logike
- **hat-gui** komponenta je zaduzena za vizualizaciju

Sve tri komponente imaju jednu zajednicku crtu, a to je da su same implementacije komponenti genericne, ali se konfiguriraju da koriste implementacije specijaliziranih modula u kojima je sadrzana konkretna domenska logika specifična za aplikaciju koja se razvija. To konkretno znaci da komponenta specificira određeno sučelje koje modul mora zadovoljiti, implementator sustava napravi implementaciju tog sučelja i kad pokrece komponentu, u konfiguraciji joj zada da koristi tu implementaciju. Ovako se onda komponenta vise brine za „infrastrukturne” stvari, poput spajanja na event server, suradivanja sa specijaliziranim modulima, itd., a specijalizirani moduli implementiraju aplikaciju.

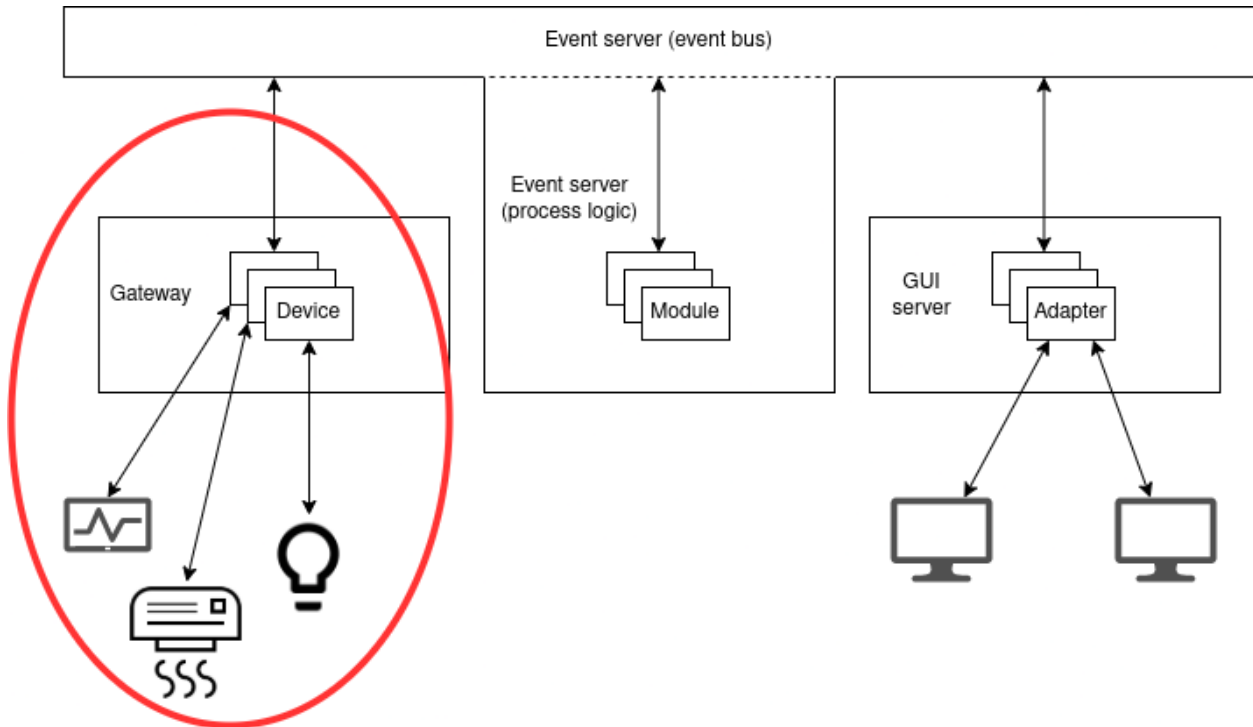
Prije nego sto se bacimo na konkretne komponente, kratki pregled terminologije koju cemo koristiti od sad:

- **device** - specijalizirani modul gateway komponente
- **modul** - specijalizirani modul event servera
- **adapter** - specijalizirani modul GUI komponente

Pogledajmo sad arhitekturu sustava, sad kad znamo za specijalizirane module:

3.2.1 Gateway

Gateway komponenta upravlja svojim specijaliziranim modulima, devicevima, čija zaduženja su komunikacija s uređajima i pretvorba podataka koje prime preko te komunikacije u događaje. Ona se pokreće pozivom `hat-gateway` kojem se preko argument `--conf` zadaje konfiguracija u JSON ili YAML formatu. Konfiguracija je specificirana [JSON shemom](#), a jedan minimalni primjer mogao bi biti:

```
---
type: gateway
event_server_address: tcp+sbs://127.0.0.1:23012
gateway_name: gateway1
devices:
  - module: devices.ammeter
    name: ammeter1
log:
  disable_existing_loggers: false
  formatters:
    default: {}
  handlers:
    console:
      class: logging.StreamHandler
      level: INFO
      stream: ext://sys.stdout
  root:
    handlers:
      - console
    level: INFO
  version: 1
...
```

Najzanimljiviji argumenti ovdje su nam `devices` i `gateway_name`. `gateway_name` će nam biti bitan kasnije jer će biti sadržan u tipu događaja s kojim rade devicevi (i njihovi konzumenti). `devices` sadrži postavke specijaliziranih modula, konfigurira se jedan device čiji modul je implementiran u `devices.ammeter` (gateway će u nekom trenutku pozvati liniju `import devices.ammeter`). On ima pridružen i `name` koji ima sličnu svrhu kao i `gateway_name`, bit će bitan kasnije jer će biti sadržan u tipu događaja konkretnog devicea. Log polje možda izgleda zastrašujuće, ali to je zapravo samo konfiguracija Pythonvog logging modula koja se ovdje konfigurira da ispisuje logove na konzolu.

Pogledajmo sada **sucelje** koje pojedina implementacija devicea mora zadovoljiti. Vidimo da ona mora biti izvedena kao Python modul, koji ima globalne varijable `device_type`, `json_schema_id` i `json_schema_repo`, te funkciju `create`. `device_type` služi za klasifikaciju tipa uređaja s kojim komuniciramo, obično bude jednak imenu protokola koji se koristi. Namjena mu je slična kao i ranije spomenutim `gateway_name` i `device_name` konfiguracijskim parametrima, budu elementi unutar tipa događaja koji se odnose na taj device. `json_schema_id` i `json_schema_repo` su opcionalni pa ih nećemo koristiti, a odnose se na mogućnost konfiguriranja devicea. Svaki device može propisivati svoju strukturu konfiguracije, a format za specifikaciju te strukture je JSON shema. Repo sadrži shemu a ID kaže s kojim ID-em u shemi se konfiguracija uspoređuje. Opcionalni su, tako da će u našim primjerima uvijek biti `None`.

`create` funkcija zadužena je za stvaranje instance klase `Device`. Po dokumentaciji, ona prima tri argumenta: event klijent, konfiguraciju i „prefiks” tipa događaja. S event klijentom smo se bavili u proslom dijelu, takvog klijenta primamo ovdje i možemo ga koristiti na isti način. Može se primjetiti da on nije baš istog tipa kao i event klijent iz prošlog dijela, razlog tome je činjenica da gateway komponenta stvara svoj wrapper oko originalne instance iz nekih infrastrukturnih razloga (jedan „pravi” klijent za cijeli gateway, odredba pretplata itd.). Konfiguracija je drugi argument, ona je jednaka bilo čemu što se zapiše u konfiguraciji gatewaya u elementima polja `devices`. Treci argument, prefiks tipa događaja je zapravo tuple stringova (`'gateway'`, `gateway_name`, `device_type`, `device_name`). Za tip događaja smo odredili da je definiran kao tuple stringova, svi događaji s kojima device radi moraju imati ovaj prefiks. To znači da svaki događaj kojeg device registrira bi trebao počinjati s ova 4 stringa, npr. (`'gateway'`, `'gateway1'`, `'iec104'`, `'iec104_device1'`, `'measurement_change'`), ako je ime gatewaya `gateway1`, tip devicea `iec104`, a ime `iec104_device1`. Gateway komponenta ne prisiljava da bude ovaj prefiks, to je samo dobra praksa. Ista stvar vrijedi i za primanje događaja, `receive` metoda event klijenta kojeg device primi u `create` funkciji vraćati će samo događaje kao da je pretplaćena na `(*event_type_prefix, '*')`. Nije specificirano u prefiksu, ali nakon njega se obično navodi smjer komunikacije, odnosno ako događaj registrira device onda je to gateway a ako ga registrira neki drugi aktor a device ga treba primiti, smjer je `system`. Opet, komponenta ne prisiljava ovo ali se potice.

Sad možemo pogledati neku konkretnu implementaciju gateway devicea. Uzeti ćemo raniji primjer s ampermetrima i pretvoriti klasu funkcije `Communication` i preraditi ju da više ne zove `process`, već samo registrira događaj i ne brine što se dalje događa s njim:

```
from hat.drivers import iec104
import asyncio
import hat.aio
import hat.event.common
import hat.gateway.common

json_schema_id = None
json_schema_repo = None
device_type = 'ammeter'

async def create(conf, event_client, event_type_prefix):
    device = AmmeterDevice()

    device._async_group = hat.aio.Group()
    device._event_client = event_client
    device._event_type_prefix = event_type_prefix
    device._async_group.spawn(device._main_loop)
```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

    return device

class AmmeterDevice(hat.gateway.common.Device):

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    async def _main_loop(self):
        connection = await iec104.connect(
            iec104.Address('127.0.0.1', 9999))
        while True:
            data = (await connection.receive())[0]
            self._event_client.register([
                hat.event.common.RegisterEvent(
                    event_type=(*self._event_type_prefix,
                                'gateway', str(data.asdu_address)),
                    source_timestamp=None,
                    payload=hat.event.common.EventPayload(
                        type=hat.event.common.EventPayloadType.JSON,
                        data=data.value.value))])

```

Jedna nejasnoca koja bi se mogla javiti citanjem ovog koda je svrha `hat.aio.Group` klase, korištenja njene `spawn` metode, njenog vraćanja kroz property `async_group`, ... Property `async_group` je potreban zbog sučelja koje propisuje `hat.gateway.common.Device` (on nasljeđuje `hat.aio.Resource`, a on propisuje da mora postojati taj property). Ideja je da se instanca tog objekta koristi za određivanje zivotnog ciklusa devicea. Instanca može biti u otvorenom ili zatvorenom stanju, otvoreno stanje označava da device treba raditi, a zatvoreno da ne treba. Metoda `spawn` od grupe ponasa se slično kao `asyncio.create_task`, glavna razlika je da Task koji bi se vratio se veže uz stanje otvorenosti grupe - ako se grupa ikad zatvori, Task će se otkazati (poziv `Task.cancel`) - ovo nam ide u korist jer onda stanje otvorenosti grupe zaista upravlja činjenicom izvršava li se `_main_loop` ili ne.

Jedan detalj nismo spomenuli, a bitan je za pokretanje gatewaya s deviceom, je potreba za registracijom događaja za paljenje devicea. U dokumentaciji možemo vidjeti kakvu strukturu imaju ti događaji. Dakle, potrebno je registrirati događaj s tipom (*prefiks, 'system', 'enable') i payloadom True jer to signalizira gateway komponenti da pokrene device koji smo konfigurirali. Najjednostavnije to možemo napraviti s odvojenom skriptom:

```

import hat.event.client
import hat.event.common
import asyncio
import random
import sys

async def async_main():
    client = await hat.event.client.connect(
        'tcp+sbs://127.0.0.1:23012', [])

    await client.register_with_response([
        hat.event.common.RegisterEvent(
            event_type=('gateway', 'gateway1', 'ammeter',
                        'ammeter1', 'system', 'enable'),

```

(continues on next page)

```
source_timestamp=None,
payload=hat.event.common.EventPayload(
    type=hat.event.common.EventPayloadType.JSON,
    data=True))]]

def main():
    asyncio.run(async_main())

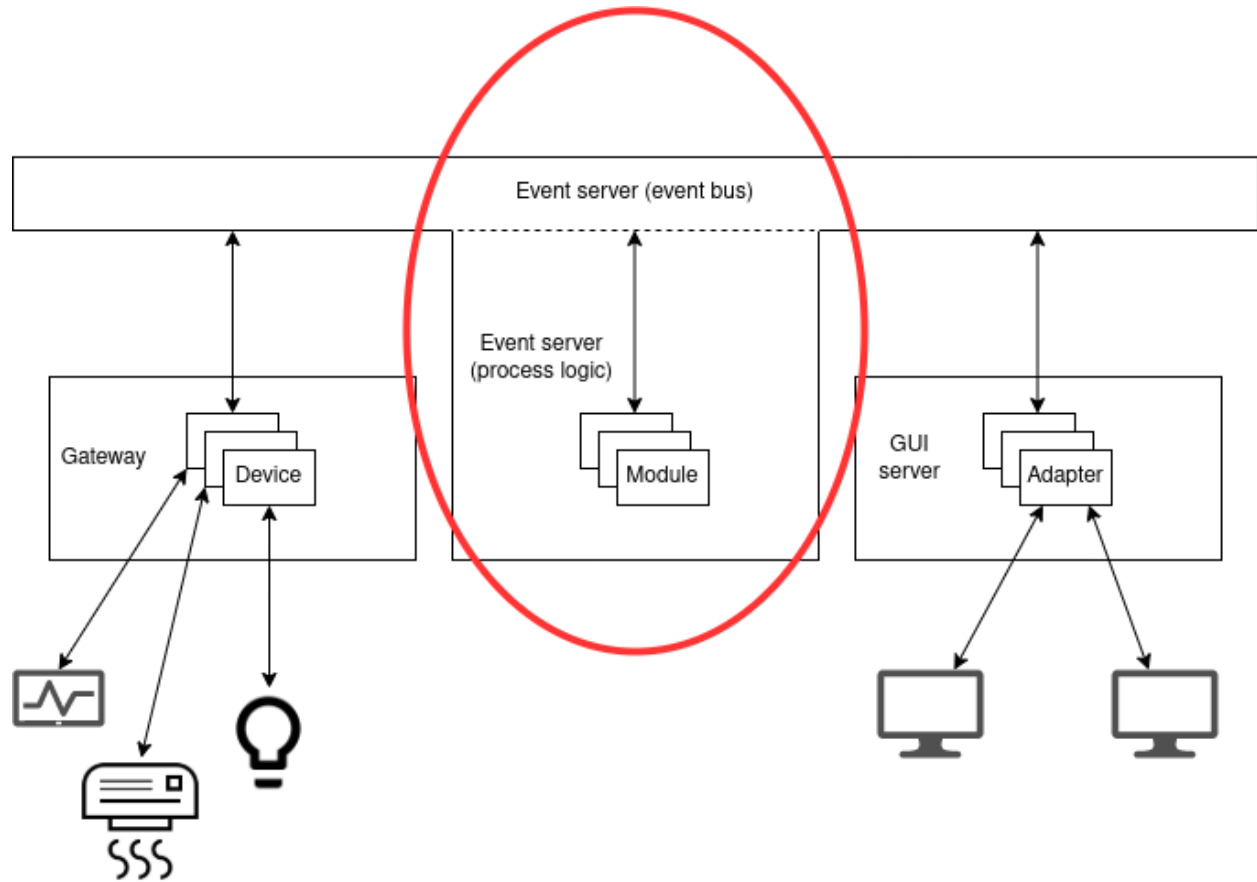
if __name__ == '__main__':
    sys.exit(main())
```

Jos detalja za pokretanje, event server mora biti startan, gateway ga ocekuje na adresi `tcp+sbs://127.0.0.1:23012`. Uz to, treba pokrenuti i simulator iz prvog zadatka, inace ce device izbaciti exception jer connect nece proci.

Prilagodimo li sad naseg ranijeg konzumenta događaja (ili skriptu za upite) da prate događaje tipa ('gateway', 'gateway1', 'ammeter', 'ammeter1', '*'), vidjeli bismo da se zaista registriraju ovi događaji, nakon `ammeter` dijela je identifikator mjerenja (ASDU adresa iz proslog zadatka), a payload je broj koji predstavlja iznos mjerenja. Ako ima problema oko starta gatewaya, tipa dolazi do ispisa greske `No module named ...`, dodajte direktorij iz kojeg pokrecete u environment varijablu `PYTHONPATH` ([linux \(bash\)](#), [windows](#)).

Iduci korak je procesna logika u kojem cemo razviti specijalizirani modul koji ce primati informacije o strujama od devicea i stvarati nove događaje na temelju njih.

3.2.2 Event server

Event server smo već vidjeli u situacijama gdje implementira sabirnicu događaja, a sad ćemo vidjeti kako pomoću njegovih specijaliziranih modula možemo implementirati procesnu logiku aplikacije. Ona se izvodi tako da se specijalizirani moduli event servera pretplate na događaje određenog tipa i, kad se događaji s tim tipom registriraju, stvore nove događaje na temelju njih.

Možemo preuzeti konfiguraciju iz proslog dijela, glavna razlika je da ćemo sad u `module_engine/modules` dodati konfiguraciju specijaliziranog modula:

```
---
type: event
backend_engine:
  backend:
    module: hat.event.server.backends.dummy
  server_id: 1
communication:
  address: tcp+sbs://127.0.0.1:23012
module_engine:
  modules:
    - module: modules.state
log:
  disable_existing_loggers: false
  formatters:
    default: {}
```

(continues on next page)

```

handlers:
  console:
    class: logging.StreamHandler
    level: INFO
    stream: ext://sys.stdout
  root:
    handlers:
      - console
    level: INFO
version: 1
...

```

Dakle, u odnosu na dio gdje smo se fokusirali na nacin kako slati događaje preko event servera, ovdje je razlika da smo dodali specijalizirani modul `modules.state` (kao i kod gatewaya, ovo je Python ime modula, u nekom trenutku event server ce zvati `import modules.state`).

Sad je potrebno zaista implementirati modul. Gledanjem dokumentacije, mozemo vidjeti da se to radi tako da definiramo modul tako da implementiramo Python modul koji ima globalne varijable `json_schema_id`, `json_schema_repo` i funkciju `create`. Kod globalnih varijabli vrijedi ista prica kao i kod deviceva, a `create` je korutina koja vraća instancu klase `hat.event.server.common.Module`. Ona prima konfiguraciju modula i referencu na instancu klase `hat.event.module_engine.ModuleEngine`. Konfiguracija modula je iz konfiguracije cijelog event servera, ono sto je napisano uz `module`: `<Python ime modula>`, a `module engine` je objekt koji služi kao sucelje event servera prema modulu. Ako pogledamo njegovu dokumentaciju, vidimo da ima slične metode kao event klijent.

Kao i device, modul nasljeđuje `hat.aio.Resource` abstraktnu klasu, pa mora imati `async_group` property. Uz njega, ima i property `subscription` kojim se specificira na kakve događaje se modul pretplacuje (mala razlika je da to sad više nije lista tupleova, vec se predaje `hat.event.common.subscription.Subscription` objektu).

Metoda `create_session` je iduca komplikacija. Ideja je da moduli zapravo ne obavljaju registraciju događaja sami po sebi, vec da stvaraju sesije koje to rade za njih. Ovo je više do implementacijskih detalja event servera, gdje kad se registrira događaj, event server stvori sesiju svakog modula i onda, ako se modul pretplacuje na događaj koji se registrirao, koristi tu sesiju da stvori nove događaje. Implementator modula ima korist od toga jer može imati distinkciju između različitih sekvenci obrada podataka, nečega za čime nemamo potrebu u sklopu naših zadataka - zbog toga ćemo obradu podataka u sesiji obično samo proslijediti nazad modulu. `create_session` ne prima nikakve argumente, a vraća instancu objekta `hat.event.server.common.ModuleSession`.

`ModuleSession` je abstraktna klasa koja nasljeđuje `hat.aio.Resource`, dakle ima property `async_group` iz istih razloga kao i device i modul. Uz to, ima i metodu `process` koja prima i vraća listu događaja. Lista koju prima je sadrži događaje na koje se modul predplacuje kroz `subscription` property, a lista koju vraća je sadrži nove događaje koje želi registrirati. Mala razlika u odnosu na dosadašnji rad s registracijom događaja je da se ovdje ne koristi `RegisterEvent`, vec je potrebno vratiti `hat.event.server.common.ProcessEvent`. On se stvara pozivom `module engine`ove metode `create_process_event`. On prima događaj i identifikator izvora događaja, `hat.event.server.common.Source`, pa je dodatno u sesiji potrebno negdje držati referencu i na njega.

Uz sve ovo imamo dovoljno informacija da napravimo primjer event server modula. Uzeti ćemo opet slučaj iz prvog zadatka s ampermetrima, a ovdje ćemo napraviti modul koji će raditi istu stvar kao i `Processing` klasa, uparivanje primljenog mjerenja sa strujama I1, I2 i I3, te racunanje struje I4. Ona bi izgledala ovako:

```

import hat.aio
import hat.event.server.common

json_schema_id = None
json_schema_repo = None

```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

async def create(conf, engine):
    module = StateModule()

    global _source_id
    module._source = hat.event.server.common.Source(
        type=hat.event.server.common.SourceType.MODULE,
        name='modules.state',
        id=1)

    module._subscription = hat.event.server.common.Subscription([
        ('gateway', 'gateway1', 'ammeter', 'ammeter1', 'gateway', '?')])
    module._async_group = hat.aio.Group()
    module._engine = engine
    module._state = {'I1': 0, 'I2': 0, 'I3': 0, 'I4': 0}

    return module

class StateModule(hat.event.server.common.Module):

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    @property
    def subscription(self):
        return self._subscription

    async def create_session(self):
        return StateModuleSession(self, self._async_group.create_subgroup())

    def module_process(self, changes):
        event = changes[0]
        # dohvati zadnjeg elementa tipa događaja, za uparivanje s I1, I2, I3
        measurement_id = event.event_type[-1]
        current = {'0': 'I1',
                   '1': 'I2',
                   '2': 'I3'}.get(measurement_id)
        if current is None:
            return []
        self._state[current] = event.payload.data
        self._state['I4'] = (self._state['I1']
                             + self._state['I2']
                             + self._state['I3'])

        return [
            self._engine.create_process_event(
                self._source,
                hat.event.server.common.RegisterEvent(
                    event_type=('state', ),
                    source_timestamp=None,
                    payload=hat.event.server.common.EventPayload(

```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

        type=hat.event.server.common.EventPayloadType.JSON,
        data=self._state)))]

class StateModuleSession(hat.event.server.common.ModuleSession):

    def __init__(self, module, group):
        self._module = module
        self._group = group

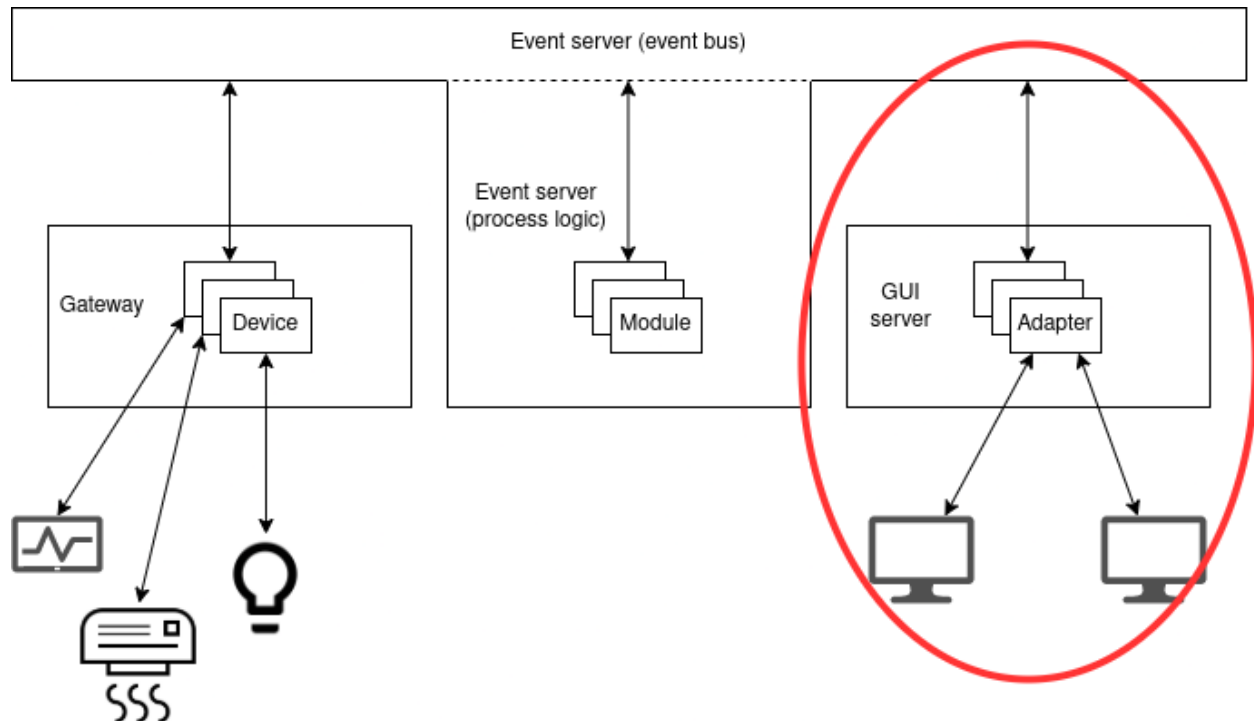
    @property
    def async_group(self):
        return self._group

    async def process(self, changes):
        # delegacija obrade događaja nazad modulu
        return self._module.module_process(changes)

```

Ovaj modul pretplacuje se na događaje koje registrira device i kreira svoje događaje koji sadrže stanje, u istom formatu kao i u prvom zadatku.

3.2.3 GUI server

Zadnja komponenta na koju se fokusiramo je GUI server, a ona služi za vizualizaciju podataka. Ona se, s jedne strane, spaja na event server i uključuje u interakciju s događajima, a, s druge, poslužuje HTTP servis na koji se korisnici mogu spojiti svojim web browserima i pregledati stanje sustava. Stanje sustava prezentira se kroz genericnu web aplikaciju, koja se može konfigurirati da prikazuje pregleda koje implementator sustava implementira. Aplikacija je implementirana u JavaScriptu i komunicira s GUI serverom pomoću WebSocket protokola, odnosno [hat-juggler](#) wrap-

pera. Konkretni format stanja koje GUI server šalje klijentskoj aplikaciji propisuju specijalizirani moduli GUI servera, adapteri.

Komponenta se pokreće pozivom `hat-gui` u komandnoj liniji. Zadaće joj se argument `--conf` koji sadrži putanju do JSON ili YAML konfiguracije koja sadrži konkretne postavke. Format konfiguracije propisan je [JSON shemom](#), a jedan minimalni primjer mogao bi biti:

```
---
type: gui
event_server_address: tcp+sbs://127.0.0.1:23012
address: http://0.0.0.0:23023
views:
  - name: login
    view_path: ./views/login
    conf_path: null
  - name: main
    view_path: ./views/main
    conf_path: null
initial_view: login
users:
  - name: user1
    password:
      hash: 0927f26c1e200037ef44e622d39d5b7c201690c85b9aa86545d6583ecff2b02f
      salt: 7af08c40f25d800fa3d1ab3f8199adbd
    roles:
      - user
    view: main
adapters:
  - module: adapters.state
    name: state
log:
  disable_existing_loggers: false
  formatters:
    default: {}
  handlers:
    console:
      class: logging.StreamHandler
      level: INFO
      stream: ext://sys.stdout
  root:
    handlers:
      - console
    level: INFO
  version: 1
---
```

Konfiguriraju se razne adrese, jedna za spajanje s event serverom, druga na kojoj GUI server posluje podatke... Konfiguriraju se i viewovi, to su spomenuti pregledi koje mi trebamo implementirati. Nakon toga slijedi konfiguracija korisnika. GUI server obavlja rudimentarno upravljanje korisnicima, u konfiguraciji se navode login podatci. Za lozinke se očekuje da su hashirane SHA256 algoritmom, i da je „posoljen” s nasumičnim bajtima u `salt` polju i ponovno hashiran. Za potrebe naših primjera, ove stvari će biti hardkodirane, uvijek koristimo postavke iz ove konfiguracije, a za korisnika `user1` lozinka je `pass1`. Uz login podatke a korisnika se može definirati koju ulogu (`role`) ima - na ovaj način može se napraviti distinkcija između administratora i običnih korisnika te koji view korisnik vidi nakon što se prijavi. Konacno, nakon korisnika ide konfiguracija specijaliziranih modula, adaptera. Vidimo sličnu strukturu kao i kod gatewayovih deviceva, zadaće se Python ime modula (npr. ovdje će se u nekom trenutku zvati `import adapters`).

state) i ime adaptera koje će se koristiti da identificira taj adapter u komunikaciji s event serverom i klijentskom aplikacijom.

Razvoj viewova, odnosno grafičkih prikaza je tema za sebe koja će biti pokrivena u odvojenom poglavlju. U ovom primjeru koristiti ćemo gotovu, izbuildanu verziju viewova, a GUI server ćemo samo konfigurirati da koristi te prikaze.

Glavni dio razvoja na serverskoj strani je implementacija adaptera. Pogledajmo sad [sucelje](#) koje ovi specijalizirani moduli moraju implementirati. Vidimo da on mora biti izveden kao odvojeni Python modul s globalnim varijablama `json_schema_id` i `json_schema_repo` te funkcijama `create_subscription` i `create_adapter`. Za globalne varijable vrijede iste primjedbe kao i kod deviceva i event server modula, to su opcionalne varijabe koje služe za validaciju konfiguracije koja je postavljena te će biti `None` u našim primjerima. `create_subscription` treba moći primiti jedan argument, konfiguraciju adaptera, a vraća instancu `hat.event.common.Subscription` klase u kojoj se navodi na kakve tipove događaja se adapter pretplacuje. Konacno, `create_adapter` funkcija prima konfiguraciju adaptera i event klijent, a vraća instancu klase `hat.gui.common.Adapter`.

Ako pogledamo klasu `hat.gui.common.Adapter` vidimo da ona nasljeđuje `hat.aio.Resource`, dakle, kao i devicevi i event server moduli, mora imati property `async_group`. Uz to sama adapterova klasa propisuje da mora postojati metoda `create_session` koja prima jedan argument tipa `hat.gui.common.AdapterSessionClient`. Slično kao i moduli event servera, adapteri neće sami direktno komunicirati sa svojim klijetima, već imaju sesije. U ovom kontekstu, jedna sesija predstavlja vezu na jednog klijenta koji je spojen na GUI server (možemo to zamisliti kao da svaka otvorena sesija predstavlja jedan web browser koji je spojen na naš server). Vidimo da `hat.gui.common.AdapterSession` zapravo nema nikakve dodatne metode i propertyje (osim, opet, `async_group` jer je instance `hat.aio.Resource`). To znači da imamo slobodu bilo kako implementirati kako se točno koristi `AdapterSessionClient` za komunikaciju s klijentima.

Preko `AdapterSessionClient`-a adapterova sesija komunicira s web aplikacijom u browseru. Vidimo da ona ima slične metode i propertyje kao i [juggler konekcija](#) (jer nam GUI server zapravo predaje wrapper oko nje). Kod jugglera je ideja da povezuje dvije komunikacijske točke s WebSocket protokolom. WebSocket se inače specijalizira za slanje poruka, a juggler nam pruža podršku za neke dodatne funkcije. Jedna od tih funkcija je sinkronizacija stanja - vidimo da `Connection` (i `AdapterSessionClient`) ima propertyje `local_data` i `remote_data`. Jedna strana komunikacije može u `local_data` zapisati bilo kakav JSON serijalizabilni objekt (preko metode `set_local_data`), i on će se drugoj strani pojaviti u njenom `remote_data` propertyju. Uz to, moguće je raditi i obično slanje poruka kroz `send` i `receive` metode, definirati RPC sučelja itd. Praktično, u radu s jugglerom, odnosno `AdapterSessionClient`-om, najviše ćemo se oslanjati na sinkronizaciju stanja i slanje poruka.

Sad imamo dovoljno informacija da napravimo jednostavnu implementaciju adaptera. Nastavljamo s našim primjerom ranijeg zadatka s ampermetrima. Ako se sjećamo, napravili smo modul event servera koji registrira događaj tipa ('state') čiji payload je dictionary gdje su ključevi imena struja, a vrijednosti njihovi iznosi. Sad možemo napraviti adapter koji će to stanje propagirati do klijenata:

```
import hat.aio
import hat.event.common
import hat.gui.common
import hat.util

json_schema_id = None
json_schema_repo = None

async def create_subscription(conf):
    return hat.event.common.Subscription([('state',)])

async def create_adapter(conf, event_client):
    adapter = StateAdapter()
```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

adapter._async_group = hat.aio.Group()
adapter._event_client = event_client
adapter._async_group.spawn(adapter._main_loop)
adapter._sessions = set()

return adapter

class StateAdapter(hat.gui.common.Adapter):

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    async def create_session(self, juggler_client):
        session = StateAdapterSession(
            juggler_client,
            self._async_group.create_subgroup())
        self._sessions.add(session)
        return session

    async def _main_loop(self):
        while True:
            events = await self._event_client.receive()
            for event in events:
                state = event.payload.data
                for session in self._sessions:
                    if session.is_open:
                        session.notify_state_change(state)

class StateAdapterSession(hat.gui.common.AdapterSession):

    def __init__(self, juggler_client, group):
        self._juggler_client = juggler_client
        self._async_group = group

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    def notify_state_change(self, state):
        self._juggler_client.set_local_data(state)

```

Ako ima nejasnoca vezanih uz poziv `spawn` metode, logika je ista kao i kod devicea, pa predlažemo da pogledate taj dio. Dakle, adapter u `_main_loop` čeka promjene stanja i kad primi događaj, proslijedi tu informaciju sesijama. Sesije onda dalje tu informaciju proslijede web klijentima.

Sad možemo pokrenuti `hat-gui` s ovim adapterom, no još uvijek nam fale viewovi. Kako smo spomenuli da je njihov razvoj odvojena tema za sebe, zasad ćemo koristiti prethodno buildane resurse. Njima, i svim ostalim implementacijama koje smo radili u ovom poglavlju, možete pristupiti na [ovom linku](#) Pokretanjem svega (`hat-event`, `hat-gateway` i `hat-gui`) i otvaranjem adrese `127.0.0.1:23023` trebala bi se otvoriti prvo login stranica (`user1`, `pass1`), a nakon logina

prikaz u kojem se vidi JSON reprezentacija stanja koje smo propagirali kroz događaje. Iduće veće poglavlje bavit će se osnovama razvoja grafičkog sučelja u bibliotekama iz hat-open projekta.

Modbus hat aplikacija

U proslom zadatku vidjeli smo kako se spojiti Modbus protokolom na termometar kroz jednostavnu Python skriptu. U ovom dijelu implementiramo sličnu stvar, koristeći komponente iz hat-open projekta. Poglavlje o Hatu temeljito opisuje pojedine komponente a ovdje ćemo ih primijeniti za rješavanje problema s termometrom.

4.1 Repozitorij

Krećemo s repozitorijem [hat-quickstart](#). Ovo je template repozitorij na temelju kojeg se mogu kreirati novi repozitoriji (*Use this template* gumb). U repozitoriju su napisane upute kako postaviti razvojno okruženje. Ono bi trebalo raditi na Linuxu, kod ostalih operacijskih sustava možda naidete na probleme i u tom slučaju preporučujemo rad ili kroz virtualnu masinu ili kroz docker.

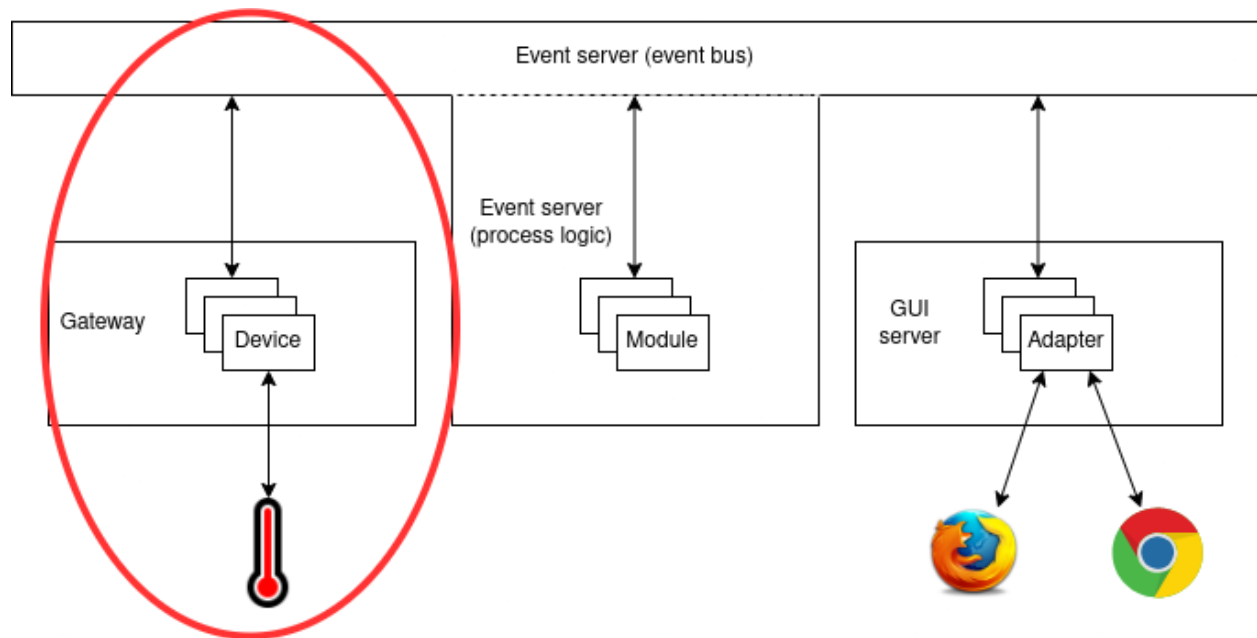
Repozitorij ima par bitnih direktorija. Prvi su `src_py` i `src_js`, u kojima će se nalaziti implementacija naše aplikacije. Python dio implementacije fokusirat će se na očitavanje i obradu podataka, a JavaScript na vizualizaciju kroz web sučelje. U `playground` direktoriju imamo različite pomoćne skripte i konfiguracije pomoću kojih se sustav može pokretati. Ostale datoteke i direktoriji se također koriste, ali na ove ćemo se uglavnom fokusirati tijekom rada na ovom zadatku. Pozicioniranjem u direktorij `playground/run` možemo pokrenuti skriptu `system.sh` (ili `.bat` za Windows), otvoriti `localhost:23023` i vidjeti minimalno grafičko sučelje s jednim brojačem.

Bacimo li dublji pogled na to što se točno događa pozivom `system` skripte, vidimo da ona pokreće `hat-orchestrator` komponentu. Ova komponenta služi tome da paralelno starta proizvoljni broj drugih procesa. Pogledamo li njenu konfiguraciju, u `playground/run/data/orchestrator.yaml`, vidimo u `components` polju koji procesi se sve pokreću. Vidimo da su to druge komponente iz hat-open projekta (pogledajte predavanje 3.1. za kratki pregled komponenti koje postoje i neke njihove generalne svrhe). Za rješavanje problema, implementirati ćemo jedan `device`, `event server` modul i `adapter`. Također ćemo prilagoditi view da ima točniji ispis, tj. da ne piše *counter* već *temperature*.

4.2 Rjesenje

Ovdje opisujemo pristup koji uzimamo kad rješavamo problem, komponentu po komponentu. Krecemo od devicea koji ce nam komunicirati s modbus uredajem, nakon toga implementiramo event server modul, koji ce obavljati izracun temperature (djeljenje s 10 jer protokol salje vrijednost pomnozenu s 10), iza toga adapter koji ce pripremati te podatke za vizualizaciju, i konacno view kojeg cemo prilagoditi da prikazuje podatke. U quickstart repozitoriju vec postoje primjeri za svaki od ovih tipova specijaliziranih modula, tako da cemo se donekle oslanjati samo na njihovu modifikaciju.

4.2.1 Device

Zelimo implementirati device koji ce svakih nekoliko sekundi slati Modbus zahtjev za citanje na termometar i registrirati događaj s informacijom koja je primljena preko protokola. Slicnu funkcionalnost smo vec implementirali u drugom zadatku, samo sad ju trebamo upakirati u implementaciju devicea i umjesto ispisa na konzolu, registrirati događaj. Implementacija uredaja u `src_py/project/devices/example.py` je u principu dovoljno dobra, glavna modifikacija koju trebamo napraviti je prilagodba countera. *Example* verzija uredaja se ne spaja na nista nego samo ima jedan interni brojac kojeg inkrementira svakih nekoliko sekundi. Umjesto toga, mi se zelimo spojiti na termometar i svakih nekoliko sekundi registrirati ocitanje s njega. Također, putanja `project/devices/example` je malo nejasna, tako da cemo ju preimenovati u nesto sto ima smisla za nas projekt: `workshop/devices/modbus`.

Primjetimo da sad vise ne mozemo pozvati sustav kroz `system.sh/bat`. Razlog tome je upravo ova promjena putanje, device koji konfiguriramo u gatewayu ima staro Python ime, pa cemo ga prilagoditi u `module: workshop.devices.modbus` (u `playground/run/data/gateway.yaml`). Uz to, dodatno cemo prilagoditi konfiguraciju tako da damo konkretnija imena deviceu i gatewayu: `modbus1` i `gateway1`.

Device sad izgleda ovako:

```
import asyncio
import hat.aio
import hat.event.common
import hat.gateway.common
from hat.drivers import modbus, tcp
```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

json_schema_id = None
json_schema_repo = None
device_type = 'modbus'

async def create(conf, event_client, event_type_prefix):
    device = ModbusDevice()

    device._async_group = hat.aio.Group()
    device._event_client = event_client
    device._event_type_prefix = event_type_prefix
    device._task = asyncio.create_task(device._main_loop())

    return device

class ModbusDevice(hat.gateway.common.Device):

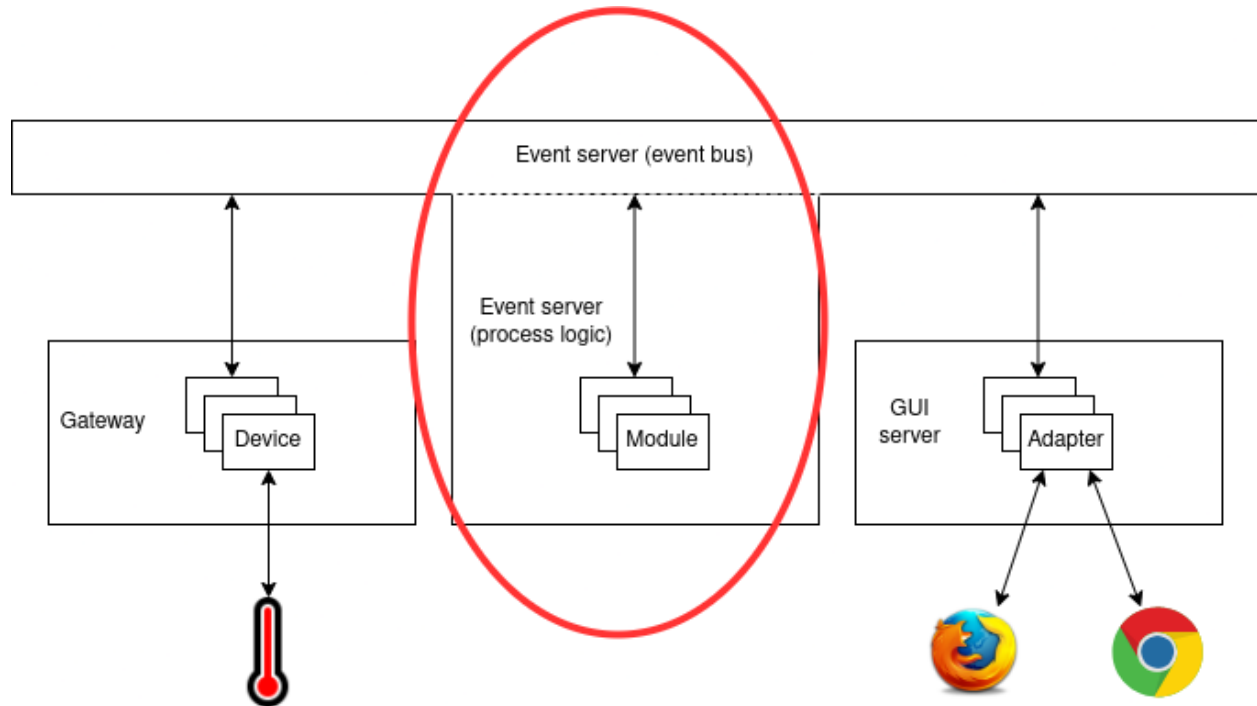
    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    async def _main_loop(self):
        modbus_type = modbus.ModbusType.TCP
        address = tcp.Address('161.53.17.239', 8502)
        master = await modbus.create_tcp_master(modbus_type, address)
        while True:
            data = await master.read(
                device_id=1,
                data_type=modbus.DataType.HOLDING_REGISTER,
                start_address=4003, quantity=1)
            self._event_client.register([
                hat.event.common.RegisterEvent(
                    event_type=(*self._event_type_prefix,
                                'gateway', '4003'),
                    source_timestamp=None,
                    payload=hat.event.common.EventPayload(
                        type=hat.event.common.EventPayloadType.JSON,
                        data=data[0]))])

```

Trebalo bi se moci pokrenuti, no sad smo uveli promjene zbog kojih osnovni quickstart primjer nece moci samostalno raditi. Ali, to ce se promijeniti kad prilagodimo ostale komponente.

4.2.2 Modul

Sad se prebacujemo na event server module. Ako pogledamo koji moduli postoje, vidjet cemo direktorij `src_py/project/modules` s modulima `example.py` i `enable_all.py`. `enable_all` mozemo ignorirati, njegova svrha je da registrira događaje za paljenje deviceova (više info u poglavlju o Hatu).

Odmah cemo oba modula prebaciti u `workshop/modules`, a `example` cemo preimenovati u `temperature` jer cemo ga preinaciti u to da racuna temperaturu na temelju događaja koje registrira device.

Znamo da device registrira ocitanja temperatura u događajima s tipom `('gateway', 'gateway1', 'modbus', 'modbus1', 'gateway', '4003')`, tako da cemo pretplatiti modul na taj tip. Nakon toga, nema neke potrebe za vecim preinakama, osim prilagodbe `process` metode u sesiji od modula. Ona ce sad registrirati događaj s tipom `('temperature')` a payload ce joj biti točna temperatura, iznos koji primi preko Modbusa podijeljen s 10.

Implementacija modula izgleda ovako:

```

import hat.aio
import hat.event.server.common

json_schema_id = None
json_schema_repo = None

_source_id = 0

async def create(conf, engine):
    module = TemperatureModule()

    global _source_id
    module._source = hat.event.server.common.Source(
        type=hat.event.server.common.SourceType.MODULE,

```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

        name=__name__,
        id=_source_id)
    _source_id += 1

    module._subscription = hat.event.server.common.Subscription([
        ('gateway', '?', 'modbus', '?', 'gateway', '4003')])
    module._async_group = hat.aio.Group()
    module._engine = engine

    return module

class TemperatureModule(hat.event.server.common.Module):

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    @property
    def subscription(self):
        return self._subscription

    async def create_session(self):
        return TemperatureModuleSession(self._engine, self._source,
                                         self._async_group.create_subgroup())

class TemperatureModuleSession(hat.event.server.common.ModuleSession):

    def __init__(self, engine, source, group):
        self._engine = engine
        self._source = source
        self._async_group = group

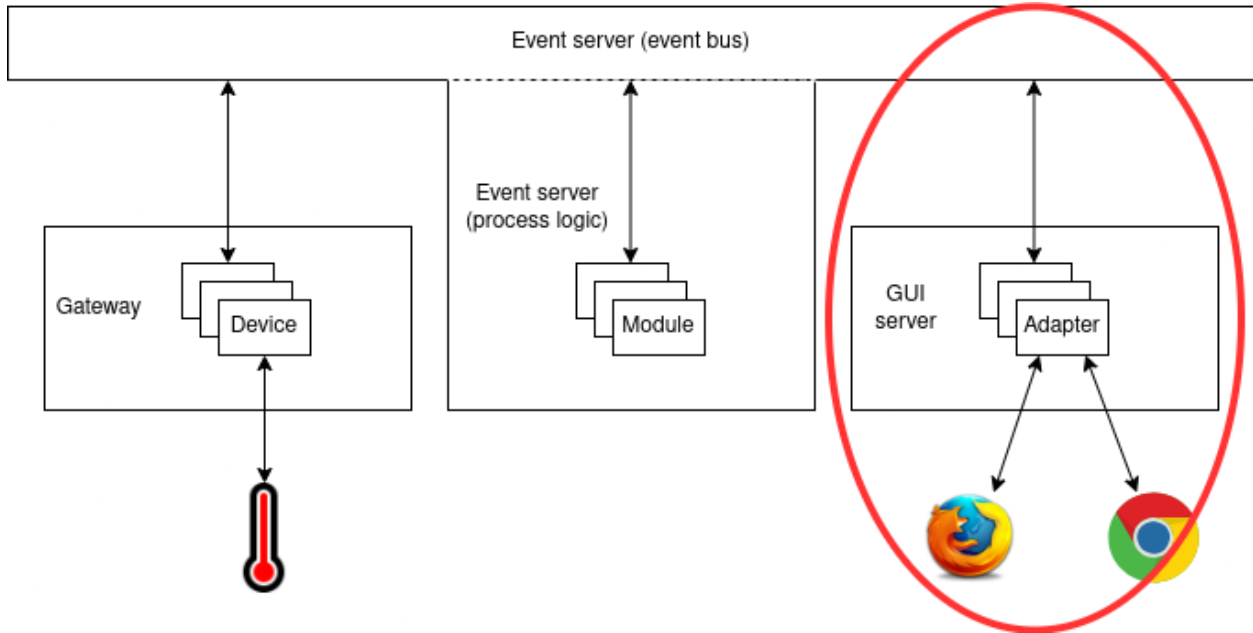
    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    async def process(self, changes):
        return [
            self._engine.create_process_event(
                self._source,
                hat.event.server.common.RegisterEvent(
                    event_type=('temperature', ),
                    source_timestamp=None,
                    payload=hat.event.common.EventPayload(
                        type=hat.event.common.EventPayloadType.JSON,
                        data=f'{event.payload.data / 10}'))
                for event in changes]

```

Ne zaboravimo da je i dalje potrebno uvesti promjene u konfiguraciju, analogne promjenama u gatewayu, dakle imena modula.

4.2.3 Adapter

Konacno se fokusiramo na vizualizaciju. Prvi korak je implementacija adaptera koji bi preko svog sučelja za komunikaciju s web klijentima posluživao stanje u kojem je očitavanje temperature. On bi se pretplacivao na ('temperature') događaj koji registriramo u event serverovom modulu.

Ako pogledamo adaptore iz quickstarta, vidimo da postoji `src_py/project/adapters/example.py`. Njega ćemo prilagoditi da ne radi više s brojačem, već da se pretplacuje na promjene temperature i prosljeđuje ih svojim sesijama. To postizemo implementacijom `create_subscription` funkcije. Drugi korak je prosljeđivanje temperature sesijama, što se događalo u `_main_loop` metodi. Ona zapravo može biti ista, ali malo ćemo prilagoditi imena varijabli, nema potrebe da se temperatura pohranjuje u privatnim varijablama adapterove klase itd. Tako dolazimo do sljedeće implementacije:

```
import hat.aio
import hat.event.common
import hat.gui.common
import hat.util

json_schema_id = None
json_schema_repo = None

async def create_subscription(conf):
    return hat.event.common.Subscription([('temperature', )])

async def create_adapter(conf, event_client):
    adapter = TemperatureAdapter()

    adapter._async_group = hat.aio.Group()
    adapter._event_client = event_client
    adapter._state_change_cb_registry = hat.util.CallbackRegistry()
```

(continues on next page)

(nastavak sa prethodne stranice)

```

adapter._sessions = set()

adapter._async_group.spawn(adapter._main_loop)

return adapter

class TemperatureAdapter(hat.gui.common.Adapter):

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    async def create_session(self, juggler_client):
        session = TemperatureAdapterSession(
            juggler_client,
            self._async_group.create_subgroup())
        self._sessions.add(session)
        return session

    async def _main_loop(self):
        while True:
            events = await self._event_client.receive()
            for event in events:
                temperature = event.payload.data
                for session in self._sessions:
                    if session.is_open:
                        session.notify_state_change(temperature)

class TemperatureAdapterSession(hat.gui.common.AdapterSession):

    def __init__(self, juggler_client, group):
        self._juggler_client = juggler_client
        self._async_group = group

    @property
    def async_group(self):
        return self._async_group

    def notify_state_change(self, state):
        self._juggler_client.set_local_data(state)

```

Opet ćemo promijeniti putanju adapteru tako da ga prebacimo u `workshop/adapter` i preimenujemo u `temperature.py` (nema veze što je isto kao i modul, sama činjenica da su u drugim direktorijima je dovoljna distinkcija), pa je potrebno prilagoditi i konfiguraciju. Osim promjene putanje, prilagoditi ćemo i ime adaptera iz `adapter` u `temperature`.

4.2.4 View

Da bi prilagodba bila kompletna, potrebno je prilagoditi i view. Dosad nismo toliko zalazili u detalje kako se view implementira, ali nam za početak oni nisu ni previše bitni. Implementacija viewa je u `src_js/views/main/index.js`. Vidimo da već postoji neka implementacija koja ima funkciju `vt` koja vraća listu. Lista sadrži ime taga i njegov sadržaj. Za grafičke prikaze koristimo biblioteke koje ovakve strukture podataka pretvaraju u DOM (Document Object Model). Tako kad implementiramo view, ono što vrati njegova funkcija proslijeđuje se tim bibliotekama i one generiraju DOM s elementima:

```
<span>counter: 10</span>
```

Očita je još jedna promjena - izraz `r.get('remote', 'adapter', 'counter')` se pretvorilo u broj 10. U viewovima preko varijable `r` pristupamo `renderer objektu` (dokumentacija je nekompletna, bolje možda gledati kod). Cijela ideja iza renderera je da on ima neko svoje stanje i na temelju tog stanja generira DOM. Kad se stanje promijeni, ponovno se pokrene izračun DOM-a na temelju tog novog stanja. Stanju pristupamo preko funkcije `r.get`, a možemo ga mijenjati preko funkcije `r.set`. Tako kad kažemo `counter: r.get('remote', 'adapter', 'counter')`, zapravo označavamo da iza dvotočke piše vrijednost pročitana iz stanja aplikacije. Argumentima poslanim `r.get` funkciji određujemo putanju do dijela stanja koji nas zanima. Konkretno u ovom slučaju, brojacu pristupamo s putanjom `remote/adapter/counter` jer je stanje objekt:

```
{ remote: { adapter: { counter: 10 } } , local: {}, xyz: 100, ... }
```

Kod viewova postoji dodatni aspekt rada sa stanjem, a to je činjenica da je naša aplikacija spojena na GUI server. GUI server notificira promjene stanja svojim klijentima. To znači da se u nekom trenutku implicitno poziva `r.set` kad neki adapter prijavi da mu se stanje promijenilo. Konkretno, dio stanja na koji utječe adapter nalazi se na putanji `remote/<ime_adaptera>`.

Vracajući se na radionicu, dosadašnji view s brojačem nam više ne odgovara, htjeli bismo da umjesto `counter` piše `temperature`. Dodatno, mijenjali smo ime i strukturu stanja adaptera, pa više ni `r.get` nije precizan. Ako želimo promijeniti tekst, prevodimo `counter:` u `temperature:`, a nova putanja je `remote/temperature` (`temperature` je ime adaptera, a njegovo stanje je samo jedan broj).

Ta implementacija sad bi trebala izgledati ovako:

```
import 'main/index.scss';

export function vt() {
  return ['span', `temperature: ${r.get('remote', 'temperature')}`];
}
```

Nakon buildanja viewa (`doit js_view`), možemo otvoriti browser na adresi `http://127.0.0.1:23023` i vidjeti naš novi termometar.